

עמוס כרמל ‏• בלי מסכי פלמנה

הקרב על הגבעה

היום ייחנך קטע דרומי חדש של כביש חוצה ישראל ובו מחלף שייקרא מחלף מאחז – על שם ח'ירבת מאחז הסמוי כה והקרבות שניטשו עליה במלחמת העצמאות, בסוף ספי סמבר ובראשית אוקטובר 1948. היום יש יותר מסיבה אחת לחזור אל הסיפור הדרמטי של אותם קרבות קשים, שבהם עברה ח'ירבת מאחז המש פעמים מצד אל צד.

ראשית מעשה בתחילת ההפוגה השנייה, ב־18 ביולי 1948, כאשר התברר שהצבא המצרי עדיין החזיק ברצוי עה שבין אשקלון לחר חברון וניתח בכך את הנגב כולו מהמדינה הצעירה. פתרון חלקי לבעיה נמצא בהקמת מני-חל מאלתה, "אבק", בין הקיבוצים רוחמה ושובל, ובהפע' לת רכבאות אווירית למנחת הזה. המצרים, שעמדו על כך, ני' סו לתפוס בחשאי תוואים ששלטו על "אבק", וביניהם את הגבעה של ח'ירבת מאחז. אבל הגרוד הראשון של הפלמ"ח וחסיובת יפתח הקדים אותם ותפס את הגבעה.

זה היה גרוד מצולק ועתיר ניסיון, שהספיק להשתתף מאז פרוץ המלחמה בשורה ארוכה של פעולות ומבצעים בכל הארץ. בין השאה, להכריע את הקרב נגד אקוּאָג'י במי שמר עמק, ללחום על מלכיה במרכז הגליל העליון ולכ' כוש אותה באיגוף גועז מתוך לבנון – וגם לספוג מהלוי' מה גוראה בקרב בח'ירבת כח'יכות, בקרבת מודיעין, שעלה בחייהם של 45 לוחמים. מפקדו של הגרוד היה אסף שמוחי (1956). הדרג שמעליו, המח"ט, היה מולה כהן. לשניהם לא מלאו אז עדיין 26.

ההשתלטות הראשונה על ח'ירבת מאחז בוצעה בנקל, אבל התגובה המצרית הייתה קשה. כוח גדול, ביסוע שריון ומרג' מות כבודת, תקף את המחלקה שישבה בג' בעה והחזיקה מעמד שעות רבות עד שנא' לצה לסגת. מהם 5' של התוקפים היה ג' מאל עבר אל־נאצה, מי שישלטו במצרים' בראוּזְקִיר ויתאנה ללי' שחולו מ־1952 עד מו' תו ב'־1970.

אבל נאצר השאיר את הגבעה בידי מתנדבים מקומיים, והגרוד הראשון של יפתח שב וכבש אותה אחרי יומיים. המצרים חזרו לתקוף, הפעם בפיקודו של זכריה מוּחי א־דין (סגנו של נאצר בשנים '61־68), וכוח השא העריף שלהם הבאי לנסוגה ישראלית ונספת אחרי שני ימי קרב תוך כדי הנסיגה כבר תכנו המג'ד' שמחוני את מכת הנ' גה. כעבור כמה שעות, על מכסי פלומה, על יסוד מה שהו, קרא מבטל מהיר ובלתי פוסק" ללימוד מרובת פוסק" על השטח, האויב "שגיאויינו שנעשו בשעות הקודמות" – נכבשה ח'ירבת מאחז מחדש.

כשלושת הימים הבאים עמדו מגיניה – ביניהם נערים בני 16־17 – בהתקפת כבודת מאור, גם מהאוויר. ההתק' פות האלה נשברו מול העמידה האיתנה של לוחמי הגרוד הראשון, וגם בזכות קומץ אנשי גח"ל – מגויסים טריים, חרשים בארץ ורוברי יידיש. הם הפעילו תותח נ"מ מרותק בשקי חול לוחל"ם וחיסלו מהאגף את רכבי השריון המצרי בזה אחר זה. ב־8 באוקטובר סיפקו משקיפי האו"ם אישור פורמלי לאחוויה הישראלית בח'ירבת מאחז. כעבור שבוע החל מבצע "יואב" והדרך לנגב נפרצה.

בין לבין ביקר בשטח קצין מודיעין בשם יוהר סמיל' נסקי, הסופר ס' יוהר, שכתוב אחר כך, על רקע הקרבות בח'ירבת מאחז, את "ימי צקלג". 50 שנה לאחר מכן הוא יאמרו כי הסיפור שלו הוא סיפור, אבל מה שיישאר הוא "משהו מופלא, לא ייאמן ולא ייתכן ששבעתו גם לא הבינו שהוא מפעיל לא ייאמן. כל אלה היתה שום פרוֹפוציה בין האנ' שים שהיו עם לבין מה שעמד מולם". ■

הצעת "חוק תמריצים לסטורנטים בשירות מילואים ממושב" אושרה לאחרונה על ידי ועדת השורים לענייני חקיקה. יומי ההצעה, חברי הכ' נסת לגעד ארדן ויתן ככל. אחד מהם הגדיר את הצעת חוק חשובה מאין כמות". לשון ההצעה מוקפדת: "בתוכנית הלימודים לתואר אקדמי במוסד יוקצו לסטודנט ששירת שירות מילואים ממושך בנהלך שנה אקדמית, במסגרת מכסת קורסי הבחייה באותה השנה, שתי שעות שנתיות כפעילות חברתית – התנדבותית." בשי' פה פחות מוקפדת: מי שיבאי אישור ששירת 21 ימי מילואים יקבל פטור מקורס שנתי אחד.

כברכי ההסבר לחוק נאמר: "בימים אלה, כאשר תופעת ההשתמטות מצה"ל מגיעה לשיאים חדשים ואחוז משרתי המילואים קטן מאי־פעם, מדינת ישראל חייבת למצוא את הדרך לתגמל ולחזק את אלו הנושאים בני' טל ומתנדבים לשירות מילואים... חוק זה ישל פרי את המוטיבציה של סטודנט הנקרא לה' תייצב לשירות מילואים ויקל מאוד על ציבור זה הנושא בנטל".

אם הכנסת לא תפוזר במהרה, ההצעה עוד עלולה להיות לחוק. אקט פטריוטי? אני לא מכיר שום חוק אחר שמקצועות שאין להם מקום בת הרשות המחוקקת באקדמיה באופן בוטה ומיותר כל כך.

חיילי החובה והמשרתיים במילואים וכאים

אריאל רובינשטיין ‏• מילואימניקים

תארים אקדמיים במצוות החוק

לים סטורנטים את ההטבה המובטחת למי' לואימניקים עבור התנדבות לעזרה בשיעור ולשרת אותנו. יהיה זה רק הוגן שמי מאיתנו שאייגנו משרת בצבא או מי שמתחמק משרות מילואים יפצה את מי שנושא על כתפיו את משא הביטחון. כן, גם האוניברסיטאות יכולות להירתם למאמץ ולהקל על חיילי המילואים שהינם סטורנטים. אפשר להוסיף להם שיעו' ריי עזר. אפשר להתקין בעבורם מועד' ב', ג', ואם צריך גם ד', אבל למה לשלם לחיילי מי' לואים בנדיה הערשים של פטור מלימודים?

מדובר בפגיעה בעקרונות היסוד של העור' לם האקדמי. פרופסורים אמורים להעיד בח' תימתם על תעודה אקדמית אך ורק על יכו' לותיו האקדמיות של מקבל התואר. לא על נכונותו להקריב את עצמו למולדת, לא על עציינותו בהטלת סגרים וגם לא על רגישו' תו החברתית. ומכל מקום, זה אינו עניינה של אף אחת מרשויות הממשל לקבוע את הנדרש לקבלת תואר אקדמי.

אאוניברסיטאות המחקר בישראל הן האחראיות הראשיות לזילות הלימודים האק'יים. האוניברסיטאות, מרצונן החופשי, הכי ניסו תחת נכונתהן מקצועות שאין להם מקום בעולם האקדמי. לאחרונה הפליאו עשות ואיפשרו קבלת נקודות זכות בניין פעולות קהילתיות שונות. באוניברסיטה אחת מקבי'

דעות

אחרונות

סבר פלוצקר ‏• קורי העכביש

השקרים שאנחנו מספרים לעצמו

להזין את הציבור בשקרים ולשחוק את אימני' תה. לכל בר־דעת היה ברור שדרישת המינימום של נסראללה תהיה שחרורו של סמיר קונטאר, בעינינו, של העורף האזרחי הישראלי. נסראללה טעה: לישראל כושר עמידה מברזל. עם נדרף השב למולדתו לא מתכופף בקלות. מה שמסי' כך אותנו הם קורי העכביש של השקרים שאנח' נו מספרים לעצמנו, בהובלת ממשלתנו.

השקר הראשון הופרח זמן קצר לאחר שחייו' באללה תקף צבאית את ישראל וככל הנראה הרג וחטף את שני החיילים, גולדווסר ורובג, בשטי' חה הריבויני של המדינה. הפרובוקציה חוו חיובה עלת בגורלו של ארד?

סכך ההונאות והולכות השולל העצמיות הת' עבה לאחרונה. את הנכונות לבצע עסקת חליפין מהסוג המקובל בין אויבים העלינו בשיח הישי' ראל' לדרגה של עילוי מוסרי, של התנהגות מור'

פתיח המשקפת את היותנו עם נבהר, קהילה סו' לידרית במידה שאין שנייה לה בעולם. אך מי שמצוי בהיסטוריה הארוכה של חילופי שבויים, חטופים וגופות יודע שאין שחר לדימוי המצפנ' ני שבו פיטמנו את עצמנו כדי להכין את הקר' קע הרגשית לעסקה.

מי שאומר שאנחנו, הישראלים, נברלים מכל העמים בהיותנו "משפחה אחת", "שבת אחד" וכיוצא באלה, שיסתכל לרגע בעין אובייקטיבית

ההזין את הציבור בשקרים ולשחוק את אימני' תה. לכל בר־דעת היה ברור שדרישת המינימום של נסראללה תהיה שחרורו של סמיר קונטאר, בעינינו, של העורף האזרחי הישראלי. נסראללה טעה: לישראל כושר עמידה מברזל. עם נדרף השב למולדתו לא מתכופף בקלות. מה שמסי' כך אותנו הם קורי העכביש של השקרים שאנח' נו מספרים לעצמנו, בהובלת ממשלתנו.

השקר הראשון הופרח זמן קצר לאחר שחייו' באללה תקף צבאית את ישראל וככל הנראה הרג וחטף את שני החיילים, גולדווסר ורובג, בשטי' חה הריבויני של המדינה. הפרובוקציה חוו חיובה עלת בגורלו של ארד?

סכך ההונאות והולכות השולל העצמיות הת' עבה לאחרונה. את הנכונות לבצע עסקת חליפין מהסוג המקובל בין אויבים העלינו בשיח הישי' ראל' לדרגה של עילוי מוסרי, של התנהגות מור'

פתיח המשקפת את היותנו עם נבהר, קהילה סו' לידרית במידה שאין שנייה לה בעולם. אך מי שמצוי בהיסטוריה הארוכה של חילופי שבויים, חטופים וגופות יודע שאין שחר לדימוי המצפנ' ני שבו פיטמנו את עצמנו כדי להכין את הקר' קע הרגשית לעסקה.

המלחמה נגמרה בלא שהושגה המטרה של "החורת הבנים", ובכל זאת הממשלה המשיכה

אליהו מצא ‏• המאבק בשחיתות

אנחנו לא איטליה

ראש ממשלת איטליה, סילביו ברלוסקוני, המואשם בשיבוש מהלכי משפט, עשוי להיחלץ מכ' תב האיטום אם תאושר הצעת החוק הממשלתית לה' עניק חסינות מפני העמדה לדין לארבעה נושאי מש' רה בכירים, ובהם ראש הממשלה. בתגובה לביקורת שנמתחה על הצעת החוק גינה ברלוסקוני את השופ' טים והתובעים שחקרו את עסקיו, טען שהם חותרים לסלקו מתפקידו בהאשמות שווא וכינה אותם "סרסן בגוף הדמוקרטיה".

ככל שהברבים צורמים, אין הם זרים לאוזן היש' ראלית. אמירות מוכרות בדבר "דיקטטורה שי' פוטית", "מאפיה של שלטון החוק" והאשמות כל' פי הפרקליטות והמטרה כי טפלו אשמה שרוא על שר זה או אחר מגור' כוונה להביא כדרך זו לסילוקו ממשרתו, אינן פחות חמורות או מסוכנות.

אין זה מקרה שהמבקשים להרגיע את חששות הציבור מפני הסכנות הכרוכות בשחיתות השלטו' נית נוטים לגזור גזירה שווה המודלים של מדינות אירופיות מסוימות, שששחיתות הפכה בהן לגור' מה נסבלת. מנקודת מבט זו, הגם שאיטליה של בר' לוסקוני אינה מודל ראוי לחיקוי, אפשר למצוא בה מקצת נחמה, כי המתרחש אצלנו אינו בהכרח החי' מור בזיות.

סקרים קובעים כי רוב הציבור הישראלי סבור שישראל הפכה להיות "מדינה מושחתת". חרף זאת, אין הציבור יוצא למחות נגד הסכנות הכרוכות במצב זה. יש לחשוש מפני שתרשות התפיסה שפוליטיקה מעצם טבעה היא "עסק מלוכלך". הששחיתות השלטו' נית הורסת את הדמוק'

רטיה מבית. זה נכון גם לגבי איטליה, כמו לג' בי כל מדינה המשלוי' מה עם היותה של השי' חיתות תופעה פוליטית מקובלת.

אך ישראל אינה מדינה ככל המדינות. בהיותה מדינה שבניה נרדשים מפעם לפעם להקריב את חייהם לה' בטחת קיומה, על ישי' ראל להיות ראווה לקו'

רבנם. תחושת ניכור בקרב אזרחים, העלולים לשאול את עצמם אם מדינתם ראויה שיילחמו עליה, ויצרת סכנה קיומית שאין לזלזל בה.

הניסיון מוכיח שהמאבק בשחיתות השלטונית אינו יכול לסמוך על יוזמות במישור הבין־מפלג' תי בלבד. בהיעדר מחויבות פוליטית לערכי המוסר הציבורי, וכשינטרס ההישדרות של פוליטיקאים גובר על ערך הבושה, קידום המאבק בשחיתות הש' לטונית מותנה באכיפה פלילית ומנהלית מוגברת. להשגת המטרה יש להבטיח את עצמאותן המוחל' טת ואת סמכויותיהן של רשויות האכיפה: בתי המ' שפט, היועץ המשפטי, הפרקליטות, המשטרה ומכ' קר המדינה.

כן יש לפעול לתיקון הסדרים חקיקתיים קיימים כדי להתאימם להשגת המטרה. בין השאר יש לשקום ארבעה תיקונים אלה:

ראשית, יש לנסח מחדש את הגדרתה העמומה של עבירת מרמה והפרת אמונים באופן שיפרט את גבול' לות המותר והאסור לנושאי משרה ברשויות השל' טון, בהקשר של ניגוד עניינים, מינויים, קבלת תרו' מות ושימוש בכספי ציבור.

שנית, יש לתקן את דיני הבחירות (המקדי' מות הכלליות) באופן שירחיק את הנבחרים ככל האפשר מן התלות בתרומות של בעלי הון ומוק' די כוח מפלגתיים ויחמיר את אמצעי הבקרה על קיום האיסורים.

שלישית, יש לבחון את הצורך בתיקונים אפשר' ריים בחוק יסוד: הממשלה, ביחס לנטיבות שבהן יהיה בידי היועץ המשפטי לממשלה להנחות את ראש הממשלה, שר או סגן שר להשעות את עצמו בהיפתח חקירה פלילית נגדו בחשד לעבירות שחיתות.

ורביעית, יש לשקול את הסמכתו של מבקר המ' דינה להטיל סנקציות מנהליות, במינון סביר, על נו' שאי משרה בביקורת פעילותם העלתה ממצאים של סטייה מן השרויה. ■

הכינון דרום. יוסף אוחיון, המוכנה ז'וז', הוא אמן מתכת מהמושב נאות הכינר שלשפת ים המלח. אי אפשר לעבור באזור בלי לראות את פסליו הפזורים בכל מקום, אך חביב עליו במיוחד הפלפל הענק שיצב, המזכיר לו את התנתקותו מהתקלאות, אחרי שהפך את תחביבו, פיסול, לעיסוקו העיקרי

יום שלישי, כ"ח בסיון תשס"ח 1.7.2008

32 יריעות אהרונות

^[1] © הכותבת שחרות לירעות אחרונות בע"מ

^[2] אין להתקיים, לפיכך, לשפיל, לרומם, לאחוס במאגרי מיעד, לשדו בדרך כלשהי (נכנסו דפוסם או במדיה אחרת) – בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר – חלק מלשונה של העיתון ו/לבות מסקט, אודיום, צילומים, ממוחש, ממוחש, טרזיקה) הן בנוסח סקסטואלית ו/הן דפיסם מעובדים, לרבות באמצעות הקלטה והקלטה, ללא אישור מפורש בכתב מהמוציא לאור. יריעות אחרונות בע"מ

יום שלישי, כ"ח בסיון תשס"ח 1.7.2008